Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0155
(mr. M.E.J. Bracco Gartner, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 14 september 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 17 februari 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument belegt bij de bank op basis van execution only. In 2007 heeft de consument aandelen AGEAS (Fortis) gekocht, welke hij in 2013 met verlies heeft verkocht. De consument stelt dat de bank haar zorgplicht heeft geschonden door hem niet te adviseren af te zien van de aankoop van deze aandelen. Naar het oordeel van de commissie is vordering van de consument verjaard en wordt deze daarom afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Sinds juli 2005 belegt de consument bij de bank op basis van execution only.

2.2 Op 11 juli 2007 en 15 oktober 2007 heeft de consument via de bank voor € 46.263,28 respectievelijk € 15.060,- aandelen AGEAS (Fortis) gekocht. Op 3 juli 2013 heeft de consument de aandelen AGEAS verkocht, waarvoor hij een bedrag van € 6.653,39 ontving.

2.3 Bij brief van 5 augustus 2020 heeft de consument een klacht ingediend bij de bank, waarin de consument stelt dat de bank in 2007 tekortgeschoten is in haar zorgplicht jegens hem.

De klacht en vordering

2.4 De consument vordert van de bank een schadevergoeding van € 51.839,39 vermeerderd met wettelijke rente vanaf 3 juli 2013. Deze vordering is, kort en zakelijk weergegeven, gebaseerd op de klacht van de consument dat de bank haar zorgplicht heeft geschonden door hem niet te adviseren af te zien van de aankoop van aandelen AGEAS.
Volgens consument is de vordering niet verjaard omdat de consument hoopte om via de door de Vereniging VEB aangespannen procedure tegen Fortis een vergoeding te krijgen. Pas recent is duidelijk geworden dat deze vergoeding minder is dan verwacht. Zolang hij geen uitsluitsel had over de totale vergoeding via de VEB-procedure, had hij ook geen zicht op zijn uiteindelijke schade. De verjaringstermijn is daarom pas recent gaan lopen.

Het verweer

2.5 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Verjaring

3.1 De commissie zal eerst het meest verstrekkende verweer van de bank beoordelen, namelijk dat de vordering van de consument is verjaard op grond van artikel 3:310 lid 1 Burgerlijk Wetboek (hierna: BW). Als dat verweer slaagt, komt de commissie niet toe aan een *inhoudelijke* beoordeling van de klacht omdat de vordering dan om die reden wordt afgewezen.

3.2 Voor de vordering tot schadevergoeding geldt op grond van artikel 3:310 lid 1 BW een verjaringstermijn van vijf jaar. Beginpunt van deze termijn is de dag volgend op het moment waarop de benadeelde bekend wordt met de schade en de aansprakelijke persoon. Beoordeeld moet daarom worden wanneer de consument bekend is geworden met de schade en de daarvoor aansprakelijk te stellen persoon.
Verder kan de benadeelde het verstrijken van een verjaringstermijn voorkomen op grond van artikel 3:316 en 317 BW door zijn vordering in een procedure aan een rechter voor te leggen of door de wederpartij een aanmaning of andere schriftelijke mededeling te zenden waarin hij zich zijn recht op nakoming voorbehoudt.

3.3 De commissie zal eerst beoordelen wanneer de consument bekend is geworden met de schade. In dit verband voert de consument aan dat pas recent duidelijk is geworden dat de vergoeding uit de VEB-procedure jegens Fortis minder wordt dan verwacht.

3.4 Volgens vaste rechtspraak moet gerekend worden vanaf het tijdstip waarop het de consument duidelijk was dat hij schade zou lijden. De commissie stelt voorop dat de consument in juli 2013 zijn aandelen AGEAS heeft verkocht. Door de verkoop was het voor de consument op dat moment duidelijk dat hij een aanzienlijk beleggingsverlies had geleden en daarmee schade had geleden. Naar het oordeel van de commissie was consument op 3 juli 2013 bekend met de schade in de zin van artikel 3:310 lid 1 BW. Dat de consument eerst zijn schade trachtte te verhalen bij een andere partij via de VEB-procedure maakt het voorgaande niet anders.

3.5 Ook moet worden beoordeeld wanneer de consument bekend was met de aansprakelijke persoon. De consument stelt zich op het standpunt dat de bank in 2007 haar zorgplicht heeft geschonden door hem niet van de aankoop van de aandelen AGEAS te weerhouden. De relevante feiten waaruit de consument nu afleidt dat de bank aansprakelijk is jegens hem, waren naar het oordeel van de commissie al in juli 2013 bij hem bekend. Hieruit volgt dat de consument in juli 2013 bekend is geworden met de schade – een beleggingsverlies – en met de daarvoor aansprakelijke persoon.

3.6 Naar het oordeel van de commissie was juli 2013 dan ook het moment als bedoeld in artikel 3:310 lid 1 BW waarop de verjaringstermijn van vijf jaren is aangevangen. Nu er sinds dat moment meer dan vijf jaren zijn verstreken en uit de overgelegde stukken niet kan worden afgeleid dat de verjaring binnen de verjaringstermijn van vijf jaren op één van de wijzen als bedoeld in de artikelen 3:316 BW en 3:317 BW is gestuit, slaagt het beroep van de bank op verjaring.

Conclusie

3.7 De commissie is gelet op het voorgaande van oordeel dat de (schade)vordering van de consument is verjaard. Dat betekent dat de vordering dient te worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.